

Zarzuty i główne argumenty:

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął dnia 5 lutego 2004 r.

(¹) Dz.U. L 208 z 05.08.2002, str. 10

Skarga wniesiona w dniu 18 maja 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-219/05)

(2005/C 182/56)

(Język postępowania: hiszpański)

W dniu 18 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez D. Recchię, działającego w charakterze pełnomocnika oraz adwokatów J. Rivas-Andrésa i J. Gutiérreza Gisberta, z adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Królestwu Hiszpanii.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że poprzez niepoddanie ścieków komunalnych ze Sueki i podległych jej miejscowości, a także z określonych gmin La Ribery (Walencja) właściwemu oczyszczaniu przed ich odprowadzeniem do obszaru uznanego za wrażliwy, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 3, 4 i 5 ust. 2 dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (¹);
- 2) obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

— Uchybienie zobowiązaniom ciążącym na Królestwie Hiszpanii na mocy art. 3 ww. dyrektywy: zgodnie z tym artykułem Państwa Członkowskie zapewniają, aby najpóźniej do dnia 31 grudnia 1998 r. w aglomeracjach o równoważnej liczbie mieszkańców większej niż 10 000 zainstalowane zostały systemy zbierania ścieków, w przypadku gdy odprowadzają one swoje ścieki komunalne do wód, które zostały uznane za „obszary wrażliwe”. Zarówno aglomeracja Sueki, jak również i większa część aglomeracji okręgu La Ribera w prowincji Walencja, posiadają populację większą niż 10 000 równoważnej liczby mieszkańców i odprowadzają swoje ścieki komunalne do obszaru uznanego za „wrażliwy”. Pomimo to, jak dotąd nie zainstalowano systemów dla wszystkich ścieków komunalnych tych aglomeracji.

— Uchybienie zobowiązaniom ciążącym na Królestwie Hiszpanii na mocy art. 4 i 5 ww. dyrektywy: przepisy te zobowiązują do poddania oczyszczaniu bardziej rygorystycznemu niż wtórne odprowadzanych do obszarów wrażliwych ścieków komunalnych aglomeracji miejskich liczących ponad 10 000 mieszkańców, najpóźniej do dnia 31 grudnia 1998 r. Tymczasem wszystkie ścieki komunalne Sueki nie są poddawane oczyszczaniu bardziej rygorystycznemu niż wtórne przed ich odprowadzeniem do obszaru wrażliwego w morzu. Podobnie, przed odprowadzeniem do tego samego wrażliwego obszaru, nie jest poddana właściwemu oczyszczaniu większa część ścieków komunalnych aglomeracji okręgu La Ribera. Miejscowości nadbrzeżne podległe Suece (El Perelló, Las Palmeres, Mareny de Barraquetes, Playa del Rey y Boga de Mar), których liczba mieszkańców w okresie letnim wynosi od 37 000 do 51 000 osób, poddają ścieki komunalne jedynie oczyszczaniu wtórnemu przed ich odprowadzeniem do wspomnianego obszaru wrażliwego.

(¹) Dz.U. L 135 z 30.05.1991, str. 40.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Bayerisches Verwaltungsgericht München z dnia 4 maja 2005 r. w sprawie Daniela Halbrittera przeciwko Freistaat Bayern

(Sprawa C-227/05)

(2005/C 182/57)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 20 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Bayerisches Verwaltungsgericht München z dnia 4 maja 2005 r. w sprawie Daniela Halbrittera przeciwko Freistaat Bayern.

Bayerisches Verwaltungsgericht München zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy art. 1 ust. 2 w związku z art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/439/EWG (¹) należy interpretować w ten sposób, że Państwo Członkowskie nie może odmówić na swoim terytorium uprawnienia do prowadzenia pojazdów wynikającego z prawa jazdy wydanego w innym Państwie Członkowskim, jeżeli na terytorium pierwszego Państwa Członkowskiego w stosunku do posiadacza prawa jazdy został zastosowany środek w postaci cofnięcia lub zawieszenia prawa jazdy wydanego przez to Państwo Członkowskie, gdy upłynął okres zakazu wydania nowego prawa jazdy zarządzony razem z tym środkiem w tym Państwie Członkowskim, zanim zostało wydane prawo jazdy przez to drugie Państwo Członkowskie i

a) jeżeli prawo tego pierwszego Państwa Członkowskiego przewiduje, że zdolność do prowadzenia pojazdów jako materialną przesłankę ponownego wydania prawa jazdy należy wykazać w formie określonej normami prawa krajowego medyczo-psychologicznej ekspertyzy sporządzonej na zarządzenie organu (co dotychczas nie miało miejsca)

lub

b) jeżeli według prawa krajowego istnieje roszczenie o przyznanie prawa do skorzystania z prawa jazdy UE wydanego na terytorium pierwszego Państwa Członkowskiego po upływie okresu zawieszenia, jeśli nie istnieją już wewnątrz krajowe podstawy cofnięcia lub zawieszenia?

2. Czy art. 1 ust. 2 w związku z art.8 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/439/EWG należy interpretować w ten sposób, że Państwo Członkowskie, w przypadku zwrócenia się do niego z wnioskiem o wydanie prawa jazdy posiadaczowi prawa jazdy z innego Państwa Członkowskiego za zwróceniem prawa jazdy tego innego Państwa Członkowskiego (tzw. „przepisanie”), nie nałożyć obowiązku dodatkowego egzaminu zdolności do prowadzenia pojazdów w związku z okolicznościami, które wystąpiły już w momencie wydania prawa jazdy UE, tylko z uwagi na fakt wydania przez to inne Państwo Członkowskie prawa jazdy ważnego w UE, podczas gdy taki egzamin jest ściśle określonym warunkiem wydania prawa jazdy zgodnie z prawem tego Państwa Członkowskiego?

(¹) Dz.U. L 237, str. 1

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (czwarta izba) z dnia 9 marca 2005 r. w sprawie T-254/02 L przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich wniesione przez L w dniu 26 maja 2005 r.

(Sprawa C-230/05 P)

(2005/C 182/58)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 26 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie L, reprezentowanego przez adwokatów P. Legrosa i S. Rodriguesa, od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (czwarta izba) z dnia 9 marca 2005 r. w sprawie T-254/02 L przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Wnoszący odwołanie zwraca się do Trybunału o:

1) uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 9 marca 2005 r. w sprawie T-254/02;

2) uwzględnienie wniosków o stwierdzenie nieważności oraz o zasądzenie odszkodowania, złożonych przez wnoszącego odwołanie w pierwszej instancji oraz

3) obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Zaskarżony wyrok:

— po pierwsze, naruszył prawo do obrony oraz interesy wnoszącego odwołanie, ponieważ Sąd popełnił kilka uchybień proceduralnych oraz oczywistych błędów w ocenie, jak również nie uzasadnił zaskarżonego wyroku;

— po drugie, naruszył prawo wspólnotowe nie wyciągając konsekwencji z niedopełnienia przez stronę pozwaną w pierwszej instancji obowiązków związanych z przesyłaniem pism skierowanych do swych pracowników oraz rozpatrywaniem ich spraw w rozsądnym terminie, zgodnie z ogólną zasadą dobrej administracji.

Wykreślenie sprawy C-384/03 (¹)

(2005/C 182/59)

(Język postępowania: hiszpański)

Postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2005 r. Prezes Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie sprawy C-384/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii.

(¹) Dz.U. C 264 z 1.11.2003

Wykreślenie sprawy C-440/03 (¹)

(2005/C 182/60)

(Język postępowania: niemiecki)

Postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2005 r. Prezes Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie sprawy C-440/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec.

(¹) Dz.U. C 289 z 29.11.2003